

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25.

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Cercular

către întreg Clerul și poporul provinciei bisericești române unite de Alba-Iulia și Făgăraș

Nr. 1263—1926

Veneratului Cler și Iubitului Popor Credincios

din metropolia română unită de Alba-Iulia și Făgăraș mântuire dela Domnul și binecuvântare arhierască.

(Urmare).

7. Poporul va fi învățat, că în aceste zile trebuie să se roage pentru răspândirea credinței lui Hristos, pentru pacea și bună înțelegerea dintre popoare și pentru ca Dumnezeu să ajute, ca Locurile Sfinte din Palestina să capete o astfel de lege, care e potrivită cu drepturile Bisericii catolice.

Inseși rugăciunile, ce sunt a se face, le lăsăm în voia parohilor, administratorilor parohiali, profesorilor de religie și a spiritualilor. Sunt potrivite Tatăl nostru, Născătoarea și rugăciunile dela litie (Mântuiește, Doamne poporul tău șcl.).

8 În parohiile, unde numărul credincioșilor e foarte mare, pentru a da tuturor posibilitatea de a participa la aceste lucruri mântuitoare de suflet, e consult, ca tinerimea școlară să facă jubileul a parte, și, eventual, credincioși să fie împărșiți după sexe.

Spiritualii din mănăstirile de călugărițe au dreptul să schimbe în alte opere de ascheză vizitele acelor surori, pe cari slujba le-ar împiedeca să facă vizitele prescrise. Surorile, novitele, candidatele și fetele din mănăstiri vor face vizitele numai în capela lor. Această normă se va observa și la penitenciare și azile.

Bătrânii trecuți de șaptezeci de ani nu vor fi obligați a face vizitele poruncite, ci vor recita în trei zile consecutive de câte 3 ori Tatăl nostru și Născătoarea. Bolnavilor, le vor impune Frații Preoți alte opere de pietate și mai ușoare, căutând să facă tot posibilul ca și aceștia să se spovedească și să se cuminece.

Din scumpul Sânge vărsat de Mântuitorul pe lemnul Sfintei Cruci, Biserica scoate comoară neseacă de daruri, pe cari le împarte din belșug cu prilejul jubileului. Fie, ca din acest belșug să se reverse cele mai bogate binecuvântări asupra Bisericii noastre și asupra tuturor credincioșilor ei, căroro le împărșim arhierasca binecuvântare.

Blaj, din conferința episcopescă ținută la 16 Ianuarie 1926.

Dr. Vasile Suci
arhiepiscop și metropolit

Dr. Valeriu Traian F.
episcopul Orăzii

Dr. Iuliu Hossu
episcopul Gherlii

Dr. Alexandru Nicolescu
episcopul Lugojului

Purtătoarele de mir.

Iară după ce a trecut sâmbăta, când se lumina de ziua cea dintâi a săptămânii, (Isus a înviat Dumineca, în zorii zilei de aceea și ținem sărbătoare Dumineca)

venit'a Maria Magdalena și cealaltă Marie să vadă mormântul. Și ziceau între sine: cine va răsturna nouă peatra de pe ușa mormântului?

(Despre paza pusă la mormânt ele nu știau nimic, din cauză, că paza s'a pus Vineri seara, iară ele după ce urma Sâmbăta mare au mers acasă, ca fiind această zi cea mai sfântă a anului, să prăznuiască la casa lor).

Și iată cutremur mare s'a făcut, căci ingerul Domnului pogorându-se din cer și venind a resturnat peatra de pe ușă, și a șezut de asupra ei. Și era fața lui ca fulgerul, și veșmântul lui alb ca zăpada. Și de frica lui străjarii s'au spăimântat și au fost ca morți.

(Ingerul a descoperit mormântul până a nu sosi încă mironosițele, așa că sosind ele la mormânt, pe ostași deja nu i-au găsit acolo. Ostașii îndată ce s'au recules din spaimă, cu grabă au fugit).

Și respunzând ingerul, a zis muierilor: nu vă temeți voi, știu că pe Isus cel restângit îl căutați. Nu este aici, căci s'a sculat precum a zis. Veniți de vedeți locul, unde a zăcut Domnul. Și de grabă mergând, spuneți ucenicilor lui, că s'a sculat din morți și iată merge înaintea voastră în Galilea, acolo îl veți vedea pe dânsul.

(Ucenicii au fost din Galilea; cari din Ierusalim, unde s'au adunat pentru sărbătoare au trebuit să se reîntoarcă acasă în Galilea, în patria lor. Dar înainte de a ajunge ei acasă, Isus deja a fost să fie sosit acolo. În Iudea s'a arătat în taină numai la vr'o câțva dintre învățăcei, iar în Galilea s'a arătat în public tuturor ucenicilor, Mat. 26, 32).

„Iată am spus vouă,” Și ieșind curând dela mormânt cu frică și cu bucurie mare au alergat să spună ucenicilor lui. Și mergând ele să spună ucenicilor lui, iată Isus le-a întâmpinat

pe ele, zicând: „bucurați-vă!” Iară ele apropiindu-se au cuprins picioarele lui și s'au închinat lui. Atunci a zis Isus lor: „nu vă temeți, mergeți și vestiți fraților (apostolilor) mei, ca să meargă în Galilea și acolo mă vor vedea.”

(Hristos pe apostolii săi deja i-i numești frați, de oarece prin moartea sa de pe cruce au devenit fiii lui Dumnezeu prin urmare frații lui Hristos).

Și mergând ele, iată unii din străjarii venind în cetate au spus arhierilor toate cele ce s'au făcut.

(Până ce mironosițele au mers în cetate, vr'o câțva dintre ostași au putut să ajungă mai curând acolo și au povestit cele întimplate).

Și adunându-se împreună cu bătrânii și sfat făcând, arginți mulți au dat ostașilor, zicând: „ziceți: ucenicii lui, au venit noaptea și l'au furat pe când dormiam noi.

(Cum poate vedea pe fur, cel ce doarme?)

Și de se va auzi aceasta la deregatorul, noi îl vom imblânzi pe el (banii fac de rusine și pe ostași și pe Pilat) și pe voi fără grije vă vom face. Iară ei luând arginții, au făcut, cum îi învățase și s'a vestit cuvântul acesta între Jidovi până astăzi.

(Mat. 28, 1—15. Marc 16, 1—8. Luca 24, 1—10. Ioan 20, 1—10).

Că Mântuitorul nostru la câte ore a înviat din morți nu o știm. Sf. Ieronim spune că a înviat în aceea oră, când a voit, omul muritor n'o știe aceasta. După Evangeliști învierea s'a întimplat în prima zi după sâmbăta, adeca în ziua Duminecii des de demineța. Astfel învierea întâplându-se în zi de Dumineca, Biserica peste tot anul ziua Duminecii o prăznuiește intru amintirea măritei Invieri. Din aceasta cauză deja de pe vremea apostolilor se și numește ziua Domnului.

Crucea făcătoare de minuni din Limpias.

Traducere de P. Birlea
(Urmare).

Ce a declarat Dr. Iesus del Hoyo medic din Saltocabollo.

Dr. D. Iesus la început nici prietenului Arenaza n'a crezut deși acesta a văzut simptome miraculoase. Arenaza însă atâta l'a agrăit, pânăce au făcut o călătoria comună în 18 Mai 1919 la Limpias.

Dr. D. Iesus dimineața a examinat mai mult de o oară dar nimic n'a observat. Scepticismul lui așa în ce din ce creștea. În decursul prânzului glumea.

După amiazi din nou a mers la biserică, și a văzut toate, despre ce a dat următoarele declarațiuni:

„Declar că am văzut cum și-a deschis și închis Hristos gura cași cum ar vorbi, am mai văzut cum a privit la mine aspru, cum s'a schimbat la față, cum s'a arătat în agonie, și i-sau ivit niște crețe pe frunte.“ Nu era însă lăciune optică, căci doară l oară cu binoclu am examinat crucea, din diferite direcții a bisericii. Acuma mărturisesc că toate le-am văzut fără oboseală fizică. Am văzut fără o influință externă, căci doară așa de liniștit eram, cași înainte de ași fi intrat în biserică. E lucru principal că înainte nimic n'am crezut, dar acuma cred. La 18 Mai 1919.

Dr. Iesus del Hoyo.

Din catechism.

Partea III.

Despre Dumnezeu ca creator.

25. Ce însemnează a crea? Cuvântul a crea atâta, însemnează, cât a face ceva din nimica, înțelegând aceasta nu ca și cum acel care crează dă ceva din substanța lui proprie creaturii, fără chemând cele create la ființă din nimisnicia absoluta.

Rătăcirile științei omenești în privința creațiunii au la baza concepția greșită despre creațiunea dumnezească, confundând aceasta cu mișcări, și schimbări, cari numai la ființe marginite se găsesc, iară învățătura creștinească ne învătă, că creațiunea ca un fapt dumnezeesc intru nimica nu seamănă cu natura mișcărilor, a succesiunii și a schimbărilor vremelnice.

Ponțiu Pilat a fost locușitorul împăratului roman în Iudea. Aceasta provincie după alungarea lui Archelan (fiul lui Irod) a ajuns în stăpânirea împăratului Romanilor și a fost supusă pretorului din Siria, însă era chivernisită de un locușitor împărătesc. Acesta îngrijea de încasarea impozitelor și avea ca judecător de sânge dreptul de a hotări peste viața și moarte. Avea reședința în Cesarea, dar pe sărbătorile Paștilor pentru marea adunare a jidovilor totdeauna venea la Ierusalim pentru susținerea bunei rânduieli în oraș. Pe vremea Mântuitorului Ponțiu Pilat era locușitorul împărătesc. Jidovii pentru aceea l'au dus pe Isus înaintea lui, pentruca deși aveau dreptul să-l judece la moarte, le lipsea puterea de a executa judecata morții. Anume acest drept înainte cu vre-o câțva ani a fost luat dela ei de cătă Romani. Pe Pilat în urma l'a ajuns pedeapsa lui Dumnezeu. Nu mult după moartea lui Hristos — pe cum o adeverește aceasta Iosif Flaviu și scriitorii creștini — pârât fiind înaintea împăratului a

fost scos din diregătorie și citat fiind înaintea judecătoriei din Roma a fost alungat în Galia (la Vienne) unde s'a ucis însuș pe sine.

Treptele, pe cari Isuș a fost târât în sus înaintea lui Pilat, mai târziu au fost transportate la Roma, unde se venerază și cinstesc sub numire de *treptele sfinte*. Se pot videa și azi într'o clădire din apropierea Bisericii laterane, Sunt cu totul 28 trepte de marmoră acoperite cu scânduri. Creștinii evlavioși le urcă în genunchi.

Sf. Gheorghe (23 Aprilie) își trage originea din Capadochia, provincie română în Asia mică din o familie de frunte. Despre viața dânsului avem o descriere autentică dela istoricul Metafrastes, care era contemporaneul Sfântului Gheorghe.

Sf. Gheorghe a fost un tiner isteț și frumos. Părinții lui făceau parte din Legiunea Tribunilor. După moartea tatălui său s'a mutat în Palestina pe moșia maicei sale. Ca fiu de ostaș și dânsul s'a făcut soldat, esclând cu vitejie și cu purtare morală exemplară, încât prin Împăratul Dioclețian, în anul 286 d. Hr. a fost numit comandant de oaste, onorat fiind și cu alte distincțiuni împărătești.

Ordonând împăratul Dioclețian persecutarea creștinilor, Sf. Gheorghe a renunțat la oficiile sale și a intervenit în favoarea creștinilor, pentru ce împăratul mâniindu-se pe dânsul a dispus torturarea lui, și rămânând

Sfântul Gheorghe neclintit în credință, i-sa tăiat capul în ziua de 23 Aprilie în anul 303 d. Hr.

Între alți mulți păgâni, văzând minunile sevârșite de Dumnezeu prin Sf. Gheorghe, s'a declarat de creștină și Alexandra soția lui Dioclețian împăratul, drept ce și dânsa a fost aruncată în temniță.

Sf. Gheorghe pentru suferințele lui minunate și minunile nenumerate sevârșite de bunul Dumnezeu prin dânsul este onorat atât în biserica noastră cât și în cea apusană.

În Onoarea dânsului s'au zidit biserici foarte multe, astfel numai în Constantinopole a fost cinci biserici zidite în onoarea Sf. Gheorghe. În Roma s'a zidit o biserică în onoarea dânsului în anul 548 d. Hr. chiar pe locul unde Sfântul din familia Anicia avea casă părintească. În această biserică se pastrează o placă de marmoră, pe care a stat Sf. Gheorghe hrănind zilnic 12 seraci, între cari odată s'a înfașoșat în chipul unui sarac un inger, care apoi de odată a dispărut.

Ostașii la războaiele cruciate, pentru cucerirea Ierusalimului și locurilor sfinte, l'au stimat foarte mult, pentru că i-au ajutat la învingere. În Anglia ordul (crucea de distingere) cel mai mare poartea numele dânsului. Sf. Gheorghe e onorat în Franța, Germania, numele dânsului a pătruns fața pământului întreg. Dar mai ales el este onorat de noi Români, căci de neam roman a fost dânsul și multe ajutoare a întins asupra noastră.

Calendar săptămânal.

18—24 Aprilie 1926.

18. **Dumineca** purtătoarelor de mir (Ev. d. Marcu, 15, 43) P. Ioan.
19. Luni. M. Pafnutie.
20. Marți. C. P. Teodor Tr.
21. Miercuri. M. Ianuarie.
22. Joi. C. P. Teodor Sicheotul.
23. **Vineri. M. Gheorghe purtătorul de biruință.** † 303. d. Hr.
24. Sâmbătă. M. Sava Stratilat.